

Apparat, som blev sat i Bevægelse. Den daværende Justitsminister udtalte ved den Leilighed, at saalænge denne Underfølgelse ikke var sluttet, vilde han ikke gjøre nogen Indstilling til Hans Majestæt Kongen om at træffe nye Bestemmelser angaaende disse omtalte Stiftelsers Virksomhed, og hans Efterfølger, nemlig jeg, har fuldstændig respekteret det Løfte, som saaledes var givet. Men jeg har tillige, da denne Sag blev bragt paa Bane i sidste Sæssion, gjort opmærksom paa, hvorledes jeg ikke alene havde afventet Tilendbringelsen af den parlamentariske Kommissions Forhandlinger, men fremdeles, om ikke Noget her i dette Thing maatte finde Anledning til yderligere at bringe denne Sag for til Drøftelse og eventuel Afgjørelse. Det var først henimod Slutningen af Sæssionen, der som bekendt ikke var saa ganske kort, at Sagen endelig kom for, og jeg udtalte da, at efterat jeg saaledes havde ventet i flere Maaned, — jeg vogter mig for at sige mere, end jeg kan staa ved, — uden at man i den Tid havde gjort noget Yderligere for at bringe Sagen til Afgjørelse, maatte jeg anse det for at være min Pligt nu at træffe Bestemmelse om Anvendelsen af de opsamlende, meget betydelige Summer, som i den Mellemtid, der var hengaaet, ikke vare komne til Anvendelse paa en Maade, der var overensstemmende med Grundtatsen for de paagældende Stiftelser. Men naar jeg da skulde træffe Bestemmelse om, hvorledes jeg vilde optræde i en Sag, for hvilken jeg bærer Ansvar, saa maa jeg dog spørge, om Noget vil kunne bebrejde mig, at jeg handlede saaledes, som jeg anser det for rigtigt og stemmende med Ret og Retfærdighed. Jeg angriber Ingen, fordi han personlig har en anden Mening end jeg om, hvorledes denne Sag burde ordnes, men jeg tilbageviser saadanne Udtalelser som dem, der her i denne Forsamling ere fremkomne om, at der fra min Side skulde være bleven viist Haan og Trods snart mod Folkethinget og snart mod Folkets Flertal. Jeg tilbageviser saadanne Insignationer, som paa en Maade ere fremfattede imod mig gjennem et Forslag, der har været stillet om at drage mig til Ansvar for grundlovsstridig Fremgangsmaade. I Forbindelse dermed skal jeg bemærke til det Medlem, der sidst havde Ordet, at naar han har troet at finde hos Justitsministeren Vidnesbyrd om Mangel paa tilbørlig Respekt for Grundlovens Bestemmelse om, at enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet, i den Omstændighed, at de nyeste Bestemmelser angaaende Vallø og Benmetofte oprettholde ligesom hidtil en særlig Afgang for visse Rangklasser til at nyde godt af disse Stiftelser, — saa viser dette efter min Formening en vis Mangel paa Klarhed i Opfattelsen af det, hvorm der er Spørgsmaal. Disse Stiftelser ere, som jeg har tilladt mig at bemærke, i deres Væsen private Stiftelser, der ere grundede paa Bestemmelser, truffne af Bedkommende som private Personer.

Det vilde være aldeles utilbørligt, om Justitsministeren vilde sætte sin Anskuelse, for saavidt den var afvigende fra de oprindelige Bestemmelser, — hvorm jeg ikke agter at udtale mig — hvis han vilde sætte sin Mening om, hvorledes disse Midler henfigtsmæssigt og bedst skulde anvendes, i Stedet for hvad der er begrundet i Grundtatsen. Dertil har Justitsministeren ingen Ret og Myndighed, og dertil har Folkethinget ingen Ret og Myndighed; thi der er Noget, som er hævet ogsaa over Folkethingets Myndighed.

I Øvrigt finder jeg ingen Anledning til at tage videre Del i denne Forhandling. Saaledes som det allerede er udtalt af Regjeringens Chef, er man i en eiendommelig Stilling, forsaavidt det, der egentlig skulde være Gjenstand for denne Behandling, nemlig Finansloven, jo paa en Maade er sat udenfor Forhandling i Følge den Fremgangsmaade, der er iagttaget af dette Things Flertal. Det ærede Medlem, som aabnede Forhandlingen i Dag, gjorde vel Indsigelse mod en Ytring, der findes i Regjeringens Udtalelse til det ærede Thing, den nemlig, at de 53 Medlemmer skulde indbyrdes have forpligtet sig til at stemme imod Finanslovens Overgang til 2den Behandling. Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om Ord; jeg anser det for at være lidet Passende i en saa alvorfuld Stund som denne at stifte Ord om den rette Betydning af en eller anden Udtalelse, det Væsentligste er dog, hvad der maa anses for at være den sande Mening af det Skridt, hvorm der her er Spørgsmaal. Nu kan det jo være, at Regjeringen har opfattet den Stilling, som de 53 ærede Medlemmer have indtaget, urigtigt; men jeg vil dog overlade til enhver uhildet Bedømmelse, om man ikke med Rette kan sige, at naar et Flertal, en Samling af bestemte Personer, optræder i Forbindelse med hinanden i en offentlig Udtalelse, saa binde de enkelte Medlemmer, som deltage i et saadant fælles Skridt, sig, om ikke juridisk, saa dog moralsk til hinanden. Jeg vil henstille til Enhvers uhilbede Besvarelse, om ikke enhver Deltager i denne Kredss af 53 ærede Medlemmer vilde betragte det som mindre loyalt, naar enkelte af denne Kredses Medlemmer forlode deres Kolleger, naar det kom til Stykket ved den endelige Afstemning over Spørgsmaalet om Finanslovsforlagets Overgang til 2den Behandling. Jeg tilstaar i det Mindste, at havde jeg taget Del med Andre i at underskrive et saadant offentligt Aktstykke, vilde jeg have anset mig for bunden lige overfor dem, ved Siden af hvis Navne jeg havde sat mit eget. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) har dernæst i Dag, som man jo for Næsten er vant til at høre det her, givet ikke blot Folkethinget, men navnlig ogsaa den Side af Folkethinget, hvortil han hører, forskellige gode Karakterer for dens hele Færd og Optraaden i det Hele taget. Det ærede Medlem